

for. N. Hury

Ich Pascha i Przaśniki nasza Wielkanoc

Genezę ustanowienia Święta Paschy i Przaśników znajdujemy w 2 Księdze Mojżeszowej: „Ten miesiąc będzie wam początkiem miesiący, będzie wam pierwszym miesiącem roku... Dzień ten będzie wam dniem pamiętnym i będziecie go obchodzili jako święto Pana; będziecie go obchodzili przez wszystkie pokolenia jako ustanowienie wieczne... Pierwszego dnia

i siódmego dnia będzie u was święte zgromadzenie, w tych dniach nie wolno wykonywać żadnej pracy. Tylko to, co każdy potrzebuje do jedzenia, wolno wamprzyprowadzić. Przestrzegajcie Święta Przaśników, gdyż w tym właśnie dniu wyprowadziłem was z ziemi egipskiej. Przestrzegajcie tego święta przez wszystkie pokolenia jako ustanowienie wieczne” (2 M 12:2,14,16-17).

Tekst biblijny zawiera wiele przekazanych przez Boga Mojżeszowi i Aaronowi szczegółowych instrukcji, związanych zarówno z ofiarą paschalną, jak i sposobem postępowania w kwestii przaśników. Zachęcam gorąco do lektury tych fragmentów Pisma Świętego w kontekście przygotowań do Świąt Wielkanocnych.

„Przestrzegajcie Święta Przaśników... Przestrzegajcie tego święta przez wszystkie pokolenia jako ustanowienie wieczne” (2 M 12:17) – to polecenie Boga dla Izraelitów powtarza się jak refren. „Przestrzegajcie tego jako ważnego na wieki ustanowienia dla was i synów waszych” (2 M 12:24). „A gdy wejdziecie do ziemi, którą Pan wam da, jak obiecał, przestrzegajcie tego obrzędu. A gdy was zapytają synowie wasi:

„Dzień ten będzie wam dniem pamiętnym i będziecie go obchodzili jako święto Pana”.

2 Księga Mojżeszowa 12:14

for. © David Paris - Fotolia.com

Co znaczy ten wasz obrzęd?
Odpowiedź: Jest to rzeźna ofiara paschalna dla Pana, który omijał domy synów Izraela w Egipcie, gdy Egipcjanom zadawał ciosy, a domy nasze ochronił. I lud pochylał głowy, i oddał pokłon. I poszli synowie izraelscy, i uczynili tak, jak Pan nakazał Mojżeszowi i Aaronowi; tak uczynili” (2 M 12:25-28).

Święto Paschy i związane z tym Święto Przaśników, ustanowione przez Boga, od ponad trzech tysięcy lat przypomina i uświadamia Izraelitom to, co Bóg uczynił dla tego narodu. To wielkie „Święto Pana” zostało ustanowione, aby kolejne pokolenia miały okazję zapytać: „Co znaczy ten wasz obrzęd?”. Aby z pokolenia na pokolenie przypomniane były fakty, związane z dziełem wybawienia i zainicjowaniem ich nowego osobistego i wspólnotowego życia – podróży do ich Ziemi Obiecanej.

Wiele lat później w okresie przasninkowo-paschalnych świąt został „upatrzony... odłączony... zabity... ofiarowany poza miastem” pewien paschalny Baranek, zupełnie inny od wszystkich dotychczas złożonych w ofierze. Ten Baranek został ofiarowany nie tylko dla uratowania pierwotnych synów w żydowskich domach, ale okazał się - zapowiadającym przez proroków i ogłoszonym publicznie przez ostatniego proroka Starego Testamentu, Jana Chrzciciela – „Barankiem Bożym, który gładzi grzechy świata” (J 1:29).

„Na naszą Wielkanoc jako baranek został ofiarowany Chrystus”.

1 List do Koryntian 5:7

fol. © JMB - Fotolia.com

Sądzę, że ci, którzy w zabitym i zmartwychwstałym Jezusie z Nazaretu rozpoznali swojego Odkupiciela i Zbawiciela, powinni odnieść do siebie słowa: „Dzień ten będzie wam dniem pamiętnym i będziecie go obchodzili jako święto Pana”.

Izraelici usłuchali Mojżesza, a następnie „poszli i uczynili tak” i postępują tak po dziś dzień. Chrześcijanie ewangeliczni natomiast czasem mają problem z obchodzeniem Świąt Wielkanocnych. Drodzy Bracia, Siostry i Przyjaciele, wzorując się na żydowskiej tradycji Prawa Mojżeszowego i rozumiejąc, że wydarzenia z czasów Mojżesza były jedynie cieniem, obrazem i zapowiedzią tego, co miało miejsce podczas Świąt Paschalnych w Jerozolimie za dni Poncjusza Piłata, świętujmy to Wielkie Wydarzenie Wielkanocne, które nazywa się Jezus Chrystus. Niech to nie będą jedynie dni wolne od pracy. Niech to nie będą tylko wakacje i czas relaksu. Niech to nie będzie jedynie czas spotkań z rodziną i przyjaciółmi. Niech to będzie ŚWIĘTO PANA, czas wspominania

męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa. Czas refleksji i radości. „Albowiem – jak pisze Apostoł – **na naszą Wielkanoc jako baranek został ofiarowany Chrystus**” (1 Kor 5:7). „**Chrystus bowiem został złożony w ofierze jako nasza Pascha**” – tak brzmi ten sam werset wg Biblii Tysiąclecia. Jego śmierć stała się fundamentem zbawienia ludzkości. Jego zmartwychwstanie stało się początkiem nowego życia dla tych, którzy w Niego uwierzyli – wiecznego życia z Bogiem i dla Boga. Niech Wielkie Wydarzenie Wielkanocne będzie naszym Świętem Pana!

A gdy nas będą pytać: „Co znaczy ten wasz obrzęd?”, powiedzmy im, „**że Chrystus umarł za grzechy nasze według Pism i że został pogrzebany, i że dnia trzeciego został z martwych wzbudzony według Pism**” (1 Kor 15,3-4).

Pastor W. ANDRZEJ BAJEŃSKI

Prezbiter Naczelny

**Niech to nie będą jedynie dni wolne od pracy.
Niech to nie będą tylko wakacje i czas relaksu.
Niech to nie będzie jedynie czas spotkań z rodziną i przyjaciółmi.
Niech to będzie ŚWIĘTO PANA, czas wspominania męki,
śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa.
Czas refleksji i radości.**

fol. © Dmitry Surogatov - Fotolia.com